

Keleivis, Karaliaucziuje
kas Utarninką išbūdams,
kastoj, ant bile lokio Pusto
apsteliūtas, su Pušpinin-
geis ant Bertainio Metū
5 Egr. arba 50 Pf.

Keleivis

iš

Apsakymū Ištatimai i Ke-
leivį kasto po 2 Egr. uį
kojną, smulkeis Raštais
išdrukawotą Cilę. Gro-
matas reik šen atrašyti:
Bergplaz (arba
Schieser Berg) Nr 7.

Karaliaucziaus Broliams Vietuwininfams Žinės parnešgas.

Nro. 46.

Karaliaucziuje, 13. Novembėri.

1877.

25. Redėlbienėje po šventosės Traicės.

Evang. Matt. 24, 15—28. Grom. 1. Tess. 4, 13—18.

Pabaigōs Išgascziei.

„At, kad Sparnus turėcziau Karveliū; kad lėcziau
ir ben fur pasilkecziau! Sztay, tay aš labay atšto-
lincziau ir Pusczioj pasilkecziau. Cėla. Aš Kubin-
cziaus, kad išbėgcziau nū didžiojo Umaro ir Wietrōs.“
Bj. 55, 7. 8. 9.

Bažnyciōs Metas eit Galop mums primindams,
kad ir musū Amžias Galop eit, beje, kad wisi Swieto
Dawadai, wijos Galybes ir Karalystes, o kad jos butu
ir galingiausios tur galiaustey baigtis, o kartunta ir wias
Swietas tur suteškėti. Bet wissime Dalys Galui
prisiartinant wiskas eit trubnyn ir wis piktyn. Ant
to nurodo ir musū šendieniškoj Ewangėlijoj musū Bo-
nas Jėzus kalbėdamas apie Išpustyjimo Bjaurybe sto-
winczią ant šventōs Wietōs. Ale apie tą liudyjo jau
ir pirm jo šventieje Diemo Wyrai, kaip antay ir
Prarafas Dangėlas, furio Žodi (iš Dang. 9, 26. 27.)
Wiešpatis šiczion primėda, ogi ir Karalias Dowydas
musū tūjau Pradzioj primėstame Žodyje. Bet wisa
ta Pabaigōs Bjaurybe ir Baisybe yra Sudai Wieš-
paties ir Išreikštimai jo šventosjo baisingosjo Keršto.
Ant Jeruzalės Miesto, o ir ant wisōs Žydū Žemės
parėjo išgastingos Dienos, kaip dangiškas Wiešpatis
anai Žemei Galg užleido ir Pono Jėzaus Žodis gawo
išsipildyti: „ne lėks cze ney Akmū ant Akmens nesu-
griautas.“ Matt. 24, 2.

Ale kokie Išgascziei pareis ant Žemės Apškritumo
ir ant wisōs Žmoniū Giminės, kad Danguis ir Žeme
pagaus sugaisti, kad wijos Twirtybės judis, kad
Žwaigždės nū Dangaus puls, kad Elementai iš Karš-
czio sutirps, kad nukryziawotas Wiešpatis pareis su
wisais sawo Angelais su Kerubynais ir Sėrapynais ant
Dangaus Debesiū ir su Kambanczia Truba šaukdams:
Keskites Numirusieje! ir statys wienus po sawo De-
šinės, antrūsūs po Kairės. Jau šitiems Gziesams
prisiगतawpjant ir tikt wos iš Tolo prisiartinant pareis

tos pirm paminėtosios Baisybės ir Regandos, apie
furias Pons Jėzus bey jo Prarafai falba. Tada be-
rods pakils tuloje Szirdyje tas Dusawimq, kaip tą Pons
Jėzus pirm apsakęs, kad Žmones „pravės sakyti Kal-
namas: griukit ant musū, ir Kaukaroms: apdengkite
mus!“ (Luk. 23, 30) arba ir kaip Dowydas tą iš-
taręs: At kad aš Sparnus turėcziau Karveliū! Ale
toks Išbėgims ir Pasilėpims tacziau nieko ne ma-
czytu, kaip ir pats Dowydas sawo Psalme giest:
„Kur eisiu aš nū tawo Dwasės ir fur bėgsiu aš nū
tawo Weido? Jey žengcziau i Dangu, tay tu cze esi.
Jey Batalq flocziaus Pefloj, štay tu teipojau ir cze
esi. Jey imcziaus Sparnus Aušrōs ir pasilkecziau ga-
liausiose Jurioje, tay tacziau tawo Ranka manę tenay
wadziotu ir tawo Dešinē manę nutwertu.“ Bj. 139,
7—10.

Tie wisi Išgascziei Žmoniū Szirdis gandinantieje
pareit iš Wiešpaties Keršto, dėl to, kad Žmones jo
Malonės Balso ne norėję girdėti ir jo Wadinimams
ne klausę, bet atpencz Neprietelystę prieš jo Karalystę
išrodę. Nėsa juk Wiešpatis ir ten apie Jeruzalę kal-
bėdamas sako: „Jeruzale, Jeruzale, kuri tu užmuši Pra-
rafus ir Akmenimis nujudai tawęp siustūsūs. Kiek
Kartū aš norėjau tawo Waisus surinkti, kaip Wišta
surenka sawo Wishtyczius po sawo Sparnais, o jus
ne norėjot. Sztay jusū Namai bus jums pušti pa-
likti.“ Matt. 23, 37. 38. Ogi kaip stow su tūm
Dalys musū Žemėj, musū Kriščionystėj? Jau mums
atšidūda, kaip kad Galas artinas; Wiešpaties Sudai
turės ant musū usfidėgti. Bet klausiant: Kaip išbėg-
sim busencziam Kerštui? tay turim atsakyti su Jono
Krištytojo Žodziu: „Dabokites, darykite wertus Wai-
sius Prisiwertimo.“ Amen. Matt. 3, 7. 8.

Maskolisktieje Karai su Turkais.

(Pradzia Num. 45.)

Anday sawo Pasakojime iki ant to parėjom, kaip
Rusai bey Turkai sawo astuntame Kare Metūse 1828
ir 1829 su fits fitu persiėme budami, dabar kaip rodēs
Prietelystę ir Sutarimq tarp sawęs padarę.

Me hitas jū Sutarimas tikt vos 20 Metū te pasitvėre. Mete 1853 Maskolėi i Turkū Baldzids Dalykus besitidami ir iš jū šo bey to prašydami iš Naujo tycziomis Priejasties ant Karo jėškio ir rado. Iš to pakilo dewintasis Karas, kurio juk dar daugiausia iš Keleiwjo Skaitytujū atsimyšis. Englenderie, kurie paslutiniuse Karuse su Rusais iš wieno eše buwo, stojos dabar su Francuzais ant Turkū Pusės. Maskoliams prieš tolius galingus Priešininkus atstengti rods ne labas pasiseke, o ypaczies po Prapulbimo Festungės Sebastopol jie pradėjo ant Pakajaus linkti, kursai galiausey Meto 1856 Parvyzo Mieste nū ten nusistujū Pasituntiniū wisū galincziujū Gyropods Wiefpacziū sutaitintas tape. Per ši Pakajaus Padarimą Maskolėi daugel prapulbe. Jie turėjo kelis Žemes Sklypus nū Bessarabijds Turkams atdūti; Moldawa Walakija ir Serbija, kures per 82 Metus Maskolėi po sawo Priveizdėjimu turėje buwo, parėjo wėl po Turkū Apelunyste, o per Artikelus 10 ir 11to Pakajaus Derėjimo tape wisems, o ypaczies Maskoliams uzdrausta, ant Dardaneliū ir jūdujū Juriū Karo Sziejū prilaityti. O tai jau galim lengwey ismanyti, kad pirm wisū titū his 11tas Artikelis Maskoliams, kuriū Žemes czielq Pusę jūdujū Juriū apsauczia, lyg ant Giedods buwo ir jiems biden nepamiego. Todėl jie tą Mete 1870, Wofietijai su Francuzais besimant, nieko neklausdami paniekino, o deley to pokstanczius Englenderius jie žinojo nurambdyti.

Taigi paslutiniuse 200 Metuse yra Maskolėi su Turkais, ši dešimtaji Karą nerokojent, iš wisu jau 53 Metus su hits titu karawe. Kiek šimtu Musū tūse 53 Metuse yra mušti, tay berods negalu pasakyti. O kas gal tay aprofoti ir iskalbėti, kofia tyweif dide Daugybe Zalnierū yra tūse Musūse sawo Smerti rade, kiek Tukstancziū yra wisofiu Budu subedawoti potam per wisq sawo Amži sunkey wargti turėje; kiek neišjakomū Biedū ir Iškascziū yra anose Swieto Szalyša esantieje Gywatinkay pertriwoti, kiek yra bėgti ir baimingay slapstyti, o kiek yra tacziau ne tikt wisq sawo Turteli, bet ir sawo Gywasti prapuldyti turėje per Rankas inirtusiū Reprieteliū, kurie ney žindanco, ney žilds Galwods neczedijo; kiek yra ten Ašarū nekaltay Kenczanczujū tekiejusū! Maskoliams yra tie Karai labjausey dėl to daug žmoniū kaštawe, kadangi jū i Turkijq itraukusiejie Waiskai bewėit kas Syki nū labay žawinancziū Ligū, daugiausey nū piktū Drugiū ir Karštiligū uzzūlami buwo. Kaip antay Mete 1829 Gendrolus Dybiez Turkijoje, kuri ant Karo tikt menk te buwo prisiगतawijusi, ne daug Atstengimo te rasdams, jau buwo ne toli nū Kunstantinopelės nutraukes. Jo Waiskas buwo ale jau taip per Ligas pasilpnintas ir pamažintas, jog tam

Tarpe i Pietū Szali Turkijds ne toli jo susitraukusis Turkū Waiskas jam be Ubejojimo butu Gala padares, jey Maskolū Giecoriui ne butu pasijėkė, su Turkais dar tikru Gziesu Pakaju padaryti. O ir po Pakajaus Padarimo turėjo didziausa Dales jo Waisko Turkijoje Locerituse pasilikti, iš kuriū tikt kelintasis wėl pasweikes i sawo Lewiskę sugryzo.

At, berods yra Karas isgastingiausā Bėda, kuri tikt ant žmoniū užeiti gal. Bet Tas, kursai nurambo Karus wisame Swiete (Bf. 46, 10) te dūdie, kad po dešimtojo Karo Kraujo Praliejimai ir Iškasczej ben weikeny pasilautu ir kad weik tas šlownasis Gzėšas ateitu, kurame žmones nebmokysis karauti, bet Kardus i Nūragus pawertę, Diemo Baimėje ir Sandoroje prie wiens wieno gywes!

a — e —

Atsiliepinimas dėl Apliezungo.

Klaipėdės Kampe, o rasi bene ir anam patim Mieste, randas wiens žmogus, kursai ar nieko Darbo ne turėdams ar sawo Galwoje ne rindams arba per Mier Garbės troškdamas, meilyja i mano Wietą istoti ir musū Kelewi, jey galima butu, man iš mano Rankū išwerkti ir musū Broliū Lietuwinkū Mokitoju pasidaryti. Jis eit aplinkuy sawo Kampe prie Broliū jūs kufindams ir kwarcindams, tūsius ant sawo Pusės traufdams ir perkalbėdams, kaip antay Absalomas prieš sawo Lewq Karaliū Dowydq Maitę keldams „sawępi traufe Szirdi Wyrū Izrael“ tarydams „At, kad manę kas idėtu per Sudziją Žemėje“ (2. Kn. Zom. 15. Berst.) arba be Priliginimo sakant, kad manę kas padarytu per Keleiwjo Rasėjū Lietuwoje! Aš hitą žmogū powijam ne pažistu, o jis man itišiol ir dar ney žodeli ant Istatymo i Kelewi n'iera atsiuntęš, kad aš bucziau numanyti gawęš, arba kad jis butu Broliams Lietuwinkams isšreikšęš, kas jis per wiens ir kofids Dwasės jis yra. Szitas žmogus man yra Gromatq atrasęš, o tai ne wienq Kartq bet itišiol tris Kartus manę paprašydams, arba geriaus sakant šalin pasiusdams, kad aš tikt ben nū Keleiwjo Iškaidimo atsidėkawocziau ir ji i sawo Wietq ileiscziau: Me numanydams, kad hitas jo Išbriowimas i mano Wietq man kiek tiek pakarsęš, tai jis sawo nemandagusi Žodi Mažumėli Medumi apšlūstęš ir manę už mano bidelę Pročę kure aš per tiek daug Metū su Keleiwju turęš didey pagirdams ir pasifakhdams, kad Lietuwinkai su Szirdperša nū Keleiwjo turėtu atšifirti.

Aš welycziaus, kad mano Brolei mano Pročę Meileje tikray išpažindami manę arba nors mano Kelewi tikray teip mylėtu, kaip ans Rasėjās sako: Me man atsidūd, kaip kad jo meilingoji Kalba tikt Weidmainyste esanti, manę tūmi weikesniu ir noringesniu padaryti,

jo Meilyjimą išpildyti. Po hitomis Gromatomis randasi gerokas Skaitlius man ne pažįstamū Wardū. Ar tokiū žmoniū su tokieis Wardais ten randas, arba ar anas Rašėjas hitus Wardus butu patis prašimanės ir patis su sawo paties, arba ar su kito kokio žmogus Ranka parašes ar parašydines, tai aš ne žinau, ir ne galiu žinoti, o ir ano žmogaus Rašėjo Wardą aš ne žinocziau, kad aš tą ne teip iš Netyczių bucziau patyres.

Proga, kuri anam mielamjam Rašėjui rodės ant jo Gromatės tinkanti esanti buvo mano Pasigodims Keleiwjo Numeryje 42, kuriame aš pasigodziau dėl to, kad man Nieks ant Pagalbės ne pareings, ir galiausey sawo Pasigodimą baigdams teip sakiau: „Jau Porą Kartū buwau apsiėmes hitą Darbą wisay šalin padėti, ale wis iš Naujo aš ji esu wėl nusitwėres ir ji dirbsiu, iki kol man Wiešpatis aiškey welys nū to atsitraukti, nēsa Karewjuui ne Wale, be Apliezungo Puczlą pametus nū sawo Wietos atstoti.“ Ant hito mano Pasigodimo man ir parėjo meilingos Pagalbės nū Broliū, manę mylincziū, kuriems už jū Meilę širdingay dėkun sakau. Kad anas Klaipeidiskis Rašėjas lyg teipojau butu dars, tay aš ir jo Meilę bucziau išpažinęs. Ale jam teip sakant: Kad taw per sunkū, tay eik šalin, aš tawo Darbą toliaus dirbsiu: tay aš iš to didi Nemilingumą prieš manę turū išpažinti.

Jis berods man sako: Tu Apliezungo norėjai. Sztay dabar Apliezungas czia, dabar eik sawo Keliu. Ale manding hitas žmogus n'iera tikras Žalnierius buwęs arba Žalnierū Dawadą wisay n'istemyšes. Todėl jis ir ne žino, kaip su Apliezungo Dalysiais eit. Prieteltau, pasiklaust dėl to prie tū, kurie Žalnierieii buwę, tie taw tai pasakys. Kad koks Karewjis, wpaczyey toliame Gziese, kuriame reik prieš Neprietelius kowoti, ant kokio Pusto butu statytas, o jam jau ilgay stowėjus ateitu wiens jam nepažystams Wyrš, o rasi dar ir kokio Pulko lydetas; o tas dabar ant Pusto Stowincziamjam sakytu: Sztay mes tawo Apliezungas; dabar tu gali sawo Keliu eiti ir išteris kaip tu nori; tay žalnieriskasis Pustas tokiu jam prisišulancziū, o nepažįstamu Apliezungu ne galėru issitikėti. Jis laufs iki jo wyciausyšis Kamandiers jam pilnay ištikimą šenką dūs, kad dabar Apliezungas tikrasis. Arba ir kitą Brilyginimą imant: Kiek tulasis Gaspadorius wengdams dirbti ir procowotis yra sawo Laufelė ar pardawęs ar kokiam Sunui ar Žentui padawęs, mislydams kad jis dabar Atilšies Dienū turėšes, ir gražey atfigawinti galėšes; ale potam jis mato, kad Gaspadoryste, kurę jis itaisęs a'eit pagal jo Misti ir Atilšies Wietoj jis tur dabar Apmaudū bey Szirdperšos ir tur gailėtis, sawo Uki šalin padawęs. Teip ir man rasi eitu, kad aš sawo miegaji Keleiwī i kokio Nepažystamo Rankas padūcziau ir

potam ne galėcziau tą ant Szirdies turėdams ney su sawo Broleis apie tai pasikalbėti.

Berods anas Rašėjas nieko apie sawę pati ne pasakoj, bet tik sakoj, kad Klaipejoj Drukorius ējās, kursori tą Dalį atsiimti noris, o tas turis jau ir Šwerstojis, tai esti anas Gromatės Rašėjis, kursori wotikšėjus Rašius išwersdams lietuwiskases Geitungas sustatyses. Rods tai wierytina, kad Drukorius apsiimtu, kokias lietuwiskases Geitungas išleisti, nēsa jis už tai gauna sawo Pelną. Kaip Šwerstojis sawo Darbą atlikš, tai nieks ne gal žinoti. Aš kol tik Keleiwī išsiuncziū, n'esu Šwerstojis wotikškujū Geitungū buwęs, kurios pilnos wisokiū Melū ir Šwadziojimū. Bet musū Kelewis kol ir kiek aš tik Gzieso turėjau, buwo pilnas Pamoftinimū bey Šguldymū ir daug yra man už hitus Pamoftinimus ir Šguldamus pasidėkawoje. Kaip aš Rete 1866 sawo žodines Knugas rašyti iš Naujo pradėjau, tay rods jau ir menkiaus Pamoftinimū i musū Keleiwī parėjo; ale wienat Šwerstojis ir tada aš ne buwau, o ir dar n'esu. Tik menkay rasi Keleiwjo Laiškuse tokiū Surasymū, kuris aš iš kitū Geitungū tik teip išwertes, o ir tie patys ne kitaip, kaip tik kad jie gražus ir Skaitymo werti arba ir krifczioniski buwo. Tik mano mielieje Pagalbininkai, kurie man mano Darbą palengwint mislyjo, man Kartais atsiunte išwerstū gražiū Surasymū. Tokjai wiernas Pagalbininks man buwo kelis Metus mano Nabasniks Brolis Ditawoj; tas buwo su manim wiends Dumos ir wienods Szirdies. Tas buwo daug jaunesnis už manę, o tam aš mislyjauš Kartą sawo Keleiwī abelnay padūti galėšes. Ale Aufcziausoj Duma buwo kita, ne kaip mano Duma. Jis ji paėme pernay Rudeni, per Smerti sawępi, o teip aš wiens prie Darbo pasilikau. Ale jau rodos, kad man Wiešpatis nor ir kitū Pagalbininkū priteikti, o todėl, kiek dar Syls sawyje jau czius, manding Apliezungo ne-be-primalysiu. Wpaczyey, kadangi dabar mano žodiniū Knigū Šrašymas jau eit Galop, jog aš rokiū galiū, dwiejū Metū Tarpe tą Darbą wisay atlikę busiu. Tada jey Wiešpatis welys, aš sawo Broliams jū daugiaus ant Tarnawimo pasidūti galėšiu. Bet aną musū mielaji Prieteli Rašėjis, kursori sakos iš didziūs Meilės prieš manę ir su didele Szirdperša manę Keleiwjo Darbą baigiant matęs, meldziū, jey tikray teip yra, kaip jis sakos, buk jis noris „pagal tą pati mano Budą ir Dumą“ ar Keleiwī ar pagal koki kitą Wardą lietuwiskas Geitungas išleisti, sakau jey taipo yra, tay aš ji meldziū, man tinkancziū Surasymū ant Šstatymo i Keleiwī, ar tiesiog sawo Wardą pasiakydams arba ar tą užtylėdams atsiusti. Jey aš matysiu ji tikrūs Dwasės ir Nūjėgods esanti, tay aš sawo Gziesu Keleiwjo Šleibimą rasi bene galėšiu jam padūti. Ale pirmeng jis Mistras pastojes,

jis tur pirmjauš Buršas bey Gizelis buti, jeib jis tą Dalhą geray išmoktu, o ir man, kaip ir wišiemš Lietuwiniškams Broliams išsirodytu, toks jis ęsas.

Bet aš wos wieryju, kad jis tai daryš, nęsa jo Kelias n'eit tiesiog bet apylankoms. Tiesiog eidams jis butu man sawo Mišli ir Meilšjimą tiesiog atrašyti galęšęš, o ne žmones ano kampo sujudindams ir Wardan didžio Pulko šen atrašydams. Ale pro tą jis tiek daug Wardū po sawo Gromatomis sustatęš, tarp kuriū jo patięš Wardas lyg paslęptas randas, tai aš powisam n'išmanau. Juk aš Klaipėdiškiamis nieko Nikto ne dariau, kad tie manę nū Keleiwjo atstatyti norėtu. Kad jie tai darytu, tay aš toktai turėčiau rofūri per begėdišką Nedėkingyste arba kaip Beprotyste, kad jie ne žinoję tą darą. Ale juk ko to reik boti ir i Szirdi imtis. Juk žinom, kad Nedėkingyste Swieto Mga, o juk aš ir ne Klaipėdiškiū arba kitū mano Broliū Lietuwiniškū Szlužmoj esu, norint aš jiems iš Szirdiės wišo Gero darau, bet aš šlužbju sawo aukšciausiamjam Wiešpacziui Ponui Jėzui. Taygi matai miels Prieteliau: Sawo Perkšmelis, kuriūm tu sawo Gromata pradėdi: „Kulemta Diewo Rodoje, Kad nū Mieliausio tą turi, Reik širtiši“, kad tas ant manęš Diewui dėkuy dar ne pritink. Aš širdingay dziaugiūš, kad man dar ne reik širtiš ney nū musū Keleiwjo, o ir ney nū sawo Broliū Lietuwiniškū.

Kuršatis.

Wisofia Žinia.

— Naujieje žemės Dawadai naujey padarytieje tikt wienat ant Kreizū eit, ale ne ant Kiemū pacziū, ney ant Miestū ney ant Prowincū; bet Tolynžengiantieje, dabar šwiežey i Saimą justęję budami, prašo wis su Niktu iš Ministeriū šitū naujū Dawadyjimū ir Kiemams ir Miestams bey Prowincams; bet rodos, kad Ponai Ministerei šitą Tolynžengianczinū Prašymą ne nor išpildyti, rasi bene matydami, kad šitie naujieje Keliai labay i Balas ir Klampynes weda. Ale todėl Tolynžengiantieje ant Ponū Ministeriū didey pykinas; tarčiau Saimas norint pagal didziausiąjė Dalį iš Walnūjū juglaustas budams Tolynžengiantiesiems ne labay nor pritarti.

— Iš Liundunės pareit Žinia, kad Englanto Žemėj Angliū Kasime Highblantyre anglinei Gerai ussidege ir 232 žmones Darbininkai czejau sawo Gywasti prapulde. Tikt wiens wienintelis gyws r'isliks.

Preke Karaliauczje 10. Nowemberi.

Ant Turgaus Jawū mentay pareit. Kwiecziei 10 Martius — Pf. iki 10 M. 50 Pf. uš 100 Swarū. Rugiei 6 M. 55 Pf. iki 7 M. — Pf. Mieziei, dib., 7 M. 25 Pf. iki 7 M. 51 Pf. Awijos 6 M. 25 Pf. iki 6 M. 60 Pf. Žirniei, balt., 9 M. — Pf. iki 9 M. 80 Pf. Koputes 2 M. 50 Pf. iki 3 M. — Pf. nauj. Szęp. Szjens 3 M. 50 Pf. iki 4 M. — Pf. Enturs. Szjaidai 3 M. 25 Pf. iki 3 M. 50 Pf. Enturs. Swiestas 1 M. 10 Pf. iki 1 M. 30 Pf. uš Swarg. Kiausiei 75 Pf. iki 80 Pf. Mandelis

A p s a l y m a i.

Gydančių Žoliū

Galwijams bey Arkliams pajštamo Maczjimo prislulo

M. Schmidt,
Aptekorius Rusnėje.

F. L. Bekker, Klaipėdoj.

Szitūm Apsakymu aš prislulau sawo Kromg, kufai wisais Daiktais, Lietuwiniškū ant Apsirėdymo wariojamais, bagotingiausy papildytas yra, pasžadėdams pigiū pigiausiases Prekias parokūšęš ir tikt geriū geriausiusis Laworus pardušęš.

Su Pagarbinimu

F. L. Bekker, Klaipėdoj,
Friedrich Wilhelm Ulyczioj Num. 31 bey 32.

Apsakymas.

Aš šitūm Apsakymu Žinig dūdu, kad aš šiczion pat, Bute Gaspadoriaus Turgio Mohr Kupcziaming su Swiestu, Plunksnomis ir su šwiežiey sumedžiūtais laukineis Paukščiais istaišęš esu ir uš tai wis aukšciausias Prekias uzmoku, o todėl aš ir meldžiu, man šitus Dalhtus wis kas bile tokią Dieng prigabenti.

Lasdynūše.

Egbert Hassenstein.

Geriausias nebalintastias ir baltintastias
audziamastias Bumwulės
pardūda dabar pigiausy

Louis Gallien,
Eilžėje, Wotiecziū Ulyczioj 14.

Sawo pagarbintiems Lietuwiniškams Birčėjams prislulo

Karl Wanleitner, Eilžėj

prie Wotiecziū Wartū Num. 45, naujame Bute,

Pigiey! Gelezitū ir Gelezies Laworū, Pigiey!

ypaczey paminawojant: Sztangū Gelezies, werdamiū arba Belenės Plotū, Kafalinū Durū, Ušfaisczii, didey papildytajė Kromg istuktinti norėdams uš kiek tikt galima pigias Prekias. Koki Szintą Miesos Maszynū (tikt teip ant Pardawimo pastrophyjus) nū 4½ Martiū prasidedant, Kimšimo Maszynū Defroms, Decimolšoliū defimteriopany swerianczii uš Kaktū Prekia.

Tas pats.

Lyg taipojau geležiniū Kafaliū, Haffelmaszyniū, gatawū Swarczii, Szlajū, Žagriū ir t. t.